Vem är en villolärare?

Spara som PDF

Innehåll

1. Inledning
2. Bedömningsgrunden
3. Det helt avgörande
4. Vad kännetecknar en villolärare?
    1. Syna budskapet
    2. Se på frukten
    3. Vad är då en ”falsk profet”?
    4. Skenet bedrar
5. Hur skall villolärare hanteras?
6. Vad är en villfarelse?
7. ”Förvirrare”
8. Förvirrade kristna = lättmanövrerade kristna
9. Pröva allt?
10. Var vaksam, Bibeln varnar för avfall!

Vill du lyssna till innehållet i denna text kan du göra det via spelaren nedan:

Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen till din dator (mp3).

Alla bibelord är citat från Svenska Folkbibeln.

---

1. Inledning

Var går gränsen för att en person i kristenheten kan stämplas som villolärare? På vilken grund kan någon förklaras vara villolärare? Vem är en falsk profet? Är det

någon skillnad på villolära och villfarelse? Det här är frågor som många ställer sig när man läser i BibelFokus och på andra webbplatser som varnar för olika villolärare. Särskilt utmanande blir det om ens egen favoritförkunnare är utpekad som villolärare/falsk profet.

Jag har här i BibelFokus tidigare gått igenom bibliska kännetecken på villolärare. I denna text skall vi resonera kring ämnet utifrån lite andra infallsvinklar. En del begrepp använder jag utifrån min egen definition, och det må väl så vara eftersom det är svårt att hitta exakt ”rätt” definition för dessa. Vi använder nog orden lite olika ibland. Kanske det blir något litet nytt begrepp också. Hur som helst skall jag försöka knyta ihop resonemanget med Bibelns undervisning så gott jag förmår.

Låt mig för enkelhetens skull i denna text kalla alla människor som i kristenheten på något sätt förmedlar budskap/undervisning för ”*förkunnare*”.

---

2. Bedömningsgrunden

Självklart kan man **inte** i en sådan här bedömning av förkunnare utgå från eget tyckande och smak. Denna bedömning har nämligen inget att göra med hur trevlig, vältalig, bildad, generös, populär, stilig, rik eller fattig en förkunnare är eller inte är. Det hela avgörs utifrån vad förkunnaren i fråga FÖRMEDLAR om kristen tro. Man måste då kolla upp vad en förkunnare förmedlar i skrift, tal, bilder eller på annat sätt. Och Bibelns undervisning skall i det fallet vara utgångspunkten för hela den bedömningen. Sunt förnuft och logik är också en gåva från Gud som man får lov att använda i denna process.

En del kanske tänker på nådegåvan ”att skilja mellan andar” i det här sammanhanget (se 1 Kor 12:10), men här måste man vara försiktig av flera anledningar. Dels ges ingen instruktion i Bibeln om hur denna gåva exakt fungerar, och dels kan detta missbrukas av personer som vill styra andra eller ett sammanhang efter eget tycke – för ”vem kan säga emot den Helige Ande”! Jag tror inte vi kan förvänta oss att denna gåva skall hjälpa oss med att göra en förteckning över villolärare runtomkring oss. Istället fungerar nog denna gåva som en väckarklocka som kan ljuda spontant när det är fara å färde. Så har jag själv sett detta fungera. När klockan ljudit och väckt till vaksamhet kan man sedan göra en bedömning för att förstå vad som är galet.

---

3. Det helt avgörande

Det absolut viktigaste av allt här på Jorden är att människor finner vägen till det eviga livet hos Gud; att människor finner Bibelns Jesus som ju ÄR vägen dit. Att leda människor in på den vägen är då det absolut bästa man kan göra här och nu. Det absolut sämsta man kan göra är då att leda människor vilse, bort från frälsningens väg.

Vårt huvuduppdrag som kristna finns som bekant i Jesu missionsbefallning. Jesus säger där till oss att ”gå ut och gör alla folk till mina lärjungar” (Matt 28:19). Och varför det då? Jo, för att just rädda människor från fördärvet till det eviga livet. Det helt avgörande i en bedömning av en förkunnare blir därför att se efter om den undervisning denne förmedlar i sin helhet stämmer överens med Bibelns budskap och därmed vägleder människor till sann frälsning. Det sätt på vilket man primärt leder människor till en frälsande tro och gör dem till Jesu lärjungar är genom förkunnelse/predikan av evangelium (Rom 10:17). Alltså är det helt avgörande vilken förkunnelse/vilket budskap/vilket evangelium en förkunnare förmedlar.

Att förkunna ett budskap kan man göra på många sätt: genom uttalad predikan, genom författarskap, genom sång, genom enkelt vittnande, och kanske rent av genom särskilda handlingar/gärningar, m.m. Skall man alltså syna en förkunnare kan man behöva syna flera områden, inte bara vad denne säger i sina predikningar. Budskapet i en predikan får ju inte ligga i konflikt med vad förkunnaren eventuellt för fram på andra sätt.

Vilket budskap en förkunnare har i HELA sin förkunnargärning är alltså det som är avgörande för om man är en sann förkunnare eller inte. Det här gör så klart att inte var och en i kristenheten klarar att bedöma vilka förkunnare som är villolärare. Skall man klara den biffen måste man ha nått en sådan kristen mognad att man har fått ett ordentligt grepp om Bibelns evangelium, alltså Guds frälsningserbjudande i Jesus Kristus. Man bör också ha viss kännedom om hur detta evangelium vanligen förvanskas i olika villoläror. Och eftersom Guds evangelium knappast längre förkunnas i Sveriges kyrkor, så är det så klart inte många som kan avslöja villolärare – vilket är en katastrof i sig. Många blir istället konfunderade när någon annan gör en sådan bedömning, eller rent av förargade – milt uttryckt.

---

4. Vad kännetecknar en villolärare?

Ordet ”vill” betyder att vara vilse, att gå fel väg. Ordet ”villoväg” syftar just på en sådan felaktig väg. Alla vägar/läror som inte bär till den sanna frälsningen hos Jesus är därmed villovägar/villoläror. Här skall vi komma ihåg det Jesus sagt, att ”den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den” (Matt 7:14). Det finns alltså bara EN väg, och den är dessutom SMAL. Alla andra vägar leder bort från den frälsningen – enligt Bibeln. Den smala vägens smalhet beror på att vi som gåva av Gud får evigt liv genom förtröstan (tro) på Jesu försoningsverk (Joh 14:6). Inget annat än ett barns enkla förtröstan på Guds fria erbjudande i Jesus Kristus får räknas; inget annat får plats på den smala vägen.

4.1 Syna budskapet

En villolära är således ett budskap som kan leda mottagaren vilse, bort från frälsningen hos Jesus. En villolärare är då en förkunnare som förmedlar något sådant budskap, något som pekar åt fel håll, något som för med sig risken att mottagare riskerar att hamna på villovägar, bort från möjligheten att komma till evigheten hos Gud. En villolärare är alltså en förkunnare som förvränger sanningen och därmed förleder/vilseleder redan kristna eller presumtiva kristna. Detta är inget som Gud tar med en klackspark. Jesus har själv sagt bl.a. detta om villolärarna:

> Matt 18:6: ”Men **den som förleder** en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup.”

På andra ställen i Bibeln kallar Jesus villolärarna för hungriga ”vargar” som rör sig bland fåren, där fåren är en bild för Guds barn (Matt 7:15). Också Paulus varnade för vargarna:

> Apg: 20:29-31: ”Jag vet att när jag har lämnat er, skall **rovlystna vargar** komma in bland er, och de skall inte skona hjorden. Ja, ur er egen krets skall män träda fram och **förvränga sanningen** för att dra

> lärjungarna över på sin sida. Håll er därför vakna och kom ihåg att jag ständigt i tre års tid natt och dag har varnat var och en av er under tårar.”

Så gränsdragningen för när en förkunnare är en villolärare är egentligen ganska tydlig: förmedlar en förkunnare ett budskap i någon form som leder vilse, bort från frälsningens väg, då är denne en villolärare.

Ytterligare ett bibelord från Jesus säger något om detta:

> Luk 11:23: ”Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han **skingrar**.”

4.2 Se på frukten

Jesus har också gett oss ytterligare en möjlighet att avgöra vem som är en falsk förkunnare och vem som är sann. Han sa att vi skall se på frukten (Matt 7:15-20). Här gäller då att förstå att frukt inte blir synlig genast, eftersom frukt inte mognar på våren. Man måste vänta till sensommaren/hösten för att plocka frukt. På samma sätt är det när man skall bedöma förkunnare efter frukten, man måste då ge deras verksamhet en längre tid för att frukten skall få utveckla sig och visa om det handlar om dålig eller god frukt. På våren kan både dåliga och goda träd ha vackra blommor.

Frukt av förkunnare handlar alltså då **inte** om hur många som kommer på möten, hur många som räckte upp handen, hur mycket pengar som togs in i kollekten, hur många böcker som såldes, hur många efterföljare någon har, etc. Frukt är mer vad som utvecklas hos de människor som tar till sig förkunnarens budskap. Här kan ”Andens frukt” ge en fingervisning. Lever man i enlighet med Guds evangelium och ”vandrar i Anden” (ett liv efter Guds Andes ledning) skall sådan frukt bli synlig med tiden:

> Gal 5:22-23: ”Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning.”

Villolärare genererar allt annat än Andens frukt i sin verksamhet. Därför är det väldigt lite av just sann kärlek och glädje, äkta frid och vänlighet, självbehärskning, osv, bland deras efterföljare. Vanligen ser man istället prestationsångest, tävlan, hårdhet, kyla, personangrepp, otrohet, depressioner,

fokus på pengar och det materiella, osv där villolärorna härskar. Dålig frukt kan vi också kalla för ”köttets gärningar”. Där man vandrar efter ”Kunskapens träd” i en förtjusning över läror och falsk andlighet blir förr eller senare denna frukt uppenbar:

> Gal 5:19-21: ”Köttets gärningar är uppenbara: de är otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, svartkonst, fiendskap, kiv, avund, vredesutbrott, gräl, splittringar, villoläror, illvilja, fylleri, utsvävningar och annat sådant.”

4.3 Vad är då en ”falsk profet”?

Det finns en vanlig missuppfattning om vad en profet är för något. Många tror att dessa uteslutande sysselsätter sig med att förmedla budskap om framtiden. Läser man om Bibelns profeter, så var ”siandet” så klart en av deras uppgifter, men det handlar också om att ge varningar, förmaningar, vägledning, undervisning, uppmuntran och ”profetisk insikt” i Guds ord. Och allt det profeterna förmedlade kom då så klart från Gud.

En **falsk** profet är därför ungefär det samma som en villolärare. Det de förmedlar stämmer inte med Bibeln, och därför leder deras verksamhet de troende ut på villovägar. Enligt Bibeln är en falsk profet också den som förutsäger något om framtiden, men att detta inte inträffar. Någon som menar sig kunna profetera om framtiden får alltså inte chansa och sedan är allt frid och fröjd, även om det som denne profeterade om inte inträffade. Det finns så klart förlåtelse för sådana klavertramp, men är det satt i system, så är personen ifråga en falsk profet och en villolärare.

4.4 Skenet bedrar

Jesus sa en sak om villolärare/falska profeter som handlar om just detta att skenet bedrar:

> Matt 7:15: ”Akta er för de falska profeterna, som kommer till er **klädda som får** men i sitt inre är rovlystna vargar.”

Av det här förstår vi att det kan vara förrädiskt att avslöja en villolärare om man gör bedömningen utifrån fel premisser eftersom det yttre bedrar. Det Jesus säger oss är att villolärare kan vara fantastiskt fina på ytan trots att de är falska på

insidan. De kan se väldigt fromma ut, utan att äga sann fromhet. Min egen erfarenhet säger mig också att de ofta är charmerande och vänliga (inledningsvis), roliga, vältaliga, osv. De kan också ha en god bibelkunskap och omfattas av bibliskt korrekta tolkningar på områden som är lite mer sekundära i förhållande till det frälsande evangeliet.

Man måste alltså vara noga med att bedöma förkunnare på rätt grund och inte låta sig luras av andra saker som faktiskt kan vara riktiga. Detta gör villolärarna så förrädiska. Det går alltså att vara villolärare och samtidigt tala mycket om Jesus, men det blir en annan Jesus än Bibelns Jesus. Det går att vara villolärare och samtidigt ha en biblisk förkunnelse om moral, skapelsetro, biblisk historia, m.m. Det går utmärkt att vara en fullblods villolärare och samtidigt ta avstånd från katolicism, New age, etc. Det fungerar även att vara villolärare och – i vart fall i det yttre – älska Israel och det judiska folket. Just detta om Israel tror jag tidigare förledde många in i Trosrörelsen och Livets Ord. Det tycks ofta vara på samma sätt när det gäller intresse för ny-judaism. Många har alltså gått vilse för att de hade fel bedömningsgrund eller för att de älskade andra saker högre än det frälsande evangeliet och Jesus (jämför med 2 Tess 2:9-11).

---

5. Hur skall villolärare hanteras?

Det här är också en fråga som många brottas med. En del hör av sig till mig och menar att jag minsann måste ta kontakt med varje förkunnare som jag skriver om, annars agerar jag inte bibeltroget. Men jag ser inte att det är Guds önskan om hur vi skall hantera villolärare.

Som vi tidigare sett kallas villolärare för ”vargar” i Bibeln, och dessa säger Jesus att vi skall ”akta” oss för (Matt 7:15). Vargar skall vi därför vara vaksamma på och varna för så att inte fåren far illa. Vår uppgift är alltså inte att predika för vargarna utan att varna fåren för dem.

Vi ser också i Bibeln att det inte finns utrymme för dialog med den som kommer med främmande läror. Enligt Paulus uppmaning skall vi vända oss bort från sådana förkunnare.

> Rom 16:17: ”Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, **i strid mot den lära** som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem**.”

Om den som förkunnar villoläror är medlem i min egen församling, DÅ gäller lite andra riktlinjer. Då gäller ”församlingstukten” och här är Paulus väldigt tydlig i sina anvisningar:

> Tit 3:10-11: ”En villolärare skall du visa ifrån dig, sedan du varnat honom en första och en andra gång, eftersom du vet att en sådan är på fel väg och syndar och har dömt sig själv.”

Sedan skall vi förstå det, att stora villolärare som t.ex. Benny Hinn, har verkat i många, många år med ett antal allvarliga villoläror i bagaget, och självklart har han fått allvarliga förmaningar i många omgångar. Hur skulle det då fungera om ”väktare” i varje land hörde av sig till honom stup i kvarten? Det faller på sin egen orimlighet att kontakta varje ”varg” på denna planet. Jag tror Gud gett dessa stora villolärare chansen många gånger om. En del har dessutom inte ens varit sanna kristna **någonsin** – vilket vi kan se i nedanstående bibelord – och då kan man ju inte hantera dessa personer som bröder som skall tillrättavisas:

> Matt 7:22-23: ”Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: **Jag har ALDRIG känt er**. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!”

---

6. Vad är en villfarelse?

Personligen tänker jag mig att en ”villfarelse” inte är av riktigt samma kaliber som en ren villolära. En villfarelse är istället en missuppfattning, en oriktig uppfattning, en förvirring kring ett ämne inom trons område. Villfarelser kan leda vilse på sikt, och kan därför vara nog så allvarliga, men de kan också vara av mindre allvarligt slag där utgången av min frälsning kanske inte är i fara på grund av villfarelsen.

En allvarlig villfarelse kan fungera på ett avväpnande sätt som sänker min vaksamhet. Med tiden kanske jag då dras mer och mer in mot rena villoläror och på sikt riskerar att förlora (eller inte finna) frälsningen. Därför finns det så klart all anledning att varna för villfarelser också, men det här kan vara svårt i vissa fall då tolkning står mot tolkning. Jag skall ta ett exempel på vad jag anser vara en villfarelse:

Är man trogen sin Bibel och känner till något om vad den lär om yttersta tiden, då vet man att Jesus skall komma tillbaka och ”rycka upp” de troende till sig. Bibeln berättar också om att ett antikristligt rike skall uppstå på Jorden i den absolut yttersta tiden, ett rike där de sant troende kommer att förföljas. Många i kristenheten tror att de skall bli uppryckta till Jesus **före** denna antikristliga period, och därigenom undfly allt det otrevliga som väntar. Men det menar jag är en villfarelse eftersom det inte finns mycket stöd för den tolkningen i Bibeln. Istället ges ett långt mycket starkare stöd för tolkningen att de kristna måste leva kvar på Jorden under det antikristliga rikets period (som troligen är 7 år långt) och att Jesus först därefter kommer tillbaka och samlar de sina till sig. Faran i den villfarelse jag här presenterat ligger i att man då eventuellt inte tycker att man behöver vara särskilt vaksam och förberedd på Antikrists framträdande, eftersom man ju ”skall bli uppryckt före hans ankomst”. Är då detta en felaktig tolkning finns helt klart en risk för att man är så slumrande och dåligt förberedd, att den egna tron kommer att kollapsa under förföljelserna. Eller så blir man *medryckt* i Antikrists hyllningståg istället för *uppryckt*. Det kan alltså finnas anledning att varna för denna typ villfarelser. Men jag vill inte kalla den för villolärare som t.ex. förkunnar denna lära om det tidiga uppryckandet (en lära som ibland kallas efter sitt engelska namn: ”pre-trib” eller ”pre tribulation”).

---

7. ”Förvirrare”

Jag vill också definiera en variant av förkunnare som skulle kunna kallas för ”förvirrare”. Här är det inte frågan om rena villolärare. Det här handlar istället vanligen om ganska goda förkunnare som ovist och på grund av omognad, dumhet, begär eller något annat som förblindar, gör saker som riskerar att förvirra aningslösa troende som ser upp till sin favoritförkunnare. Det *förvirrande*

kan handla om vilka personer som ”förvirraren” umgås eller samarbetar med, vilka sammanhang denne dyker upp i osv.

I en del kristna bloggar och webbplatser diskuteras det som på engelska kallas för ”guilt by association”, vilket ungefär betyder ”skuld på grund av samröre”. Somliga som tar upp detta menar att man inte ALLS kan varna för någon beroende på vem de har samröre med. Men det är faktiskt en förhastad slutsats, som vi skall se.

Bibeln visar tydligt att vi inte skall ha något att göra med de som har en avvikande lära än den sanna läran om evangelium och Jesus. Att då samarbeta med dem som har en avvikande lära anser jag ligger i strid med Bibelns vägledning och med vad som är klokt.

> Rom 16:17: ”Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem**.”
>
> Ef 5:6-7: ”Låt ingen bedra er med tomt prat. Allt sådant nedkallar Guds vrede över olydnadens barn. **Ha därför ingenting med dem att göra** .”

Att förvirra de som är svaga i tron genom att ge sig själv ”för” stor frihet anser jag vara nog så allvarligt, men jag vill inte ge sådana förkunnare stämpeln ”villolärare” eftersom de jag placerar in i denna grupp kan förkunna ett sant evangelium. Men det finns ändå en anledning att varna för ”förvirrarna” eftersom deras ovisa agerande kan göra de som är svaga i tron förvirrade, vilket i sin tur kan leda till avfall från den sanna tron. Paulus berör just detta problem när han skriver om att man skall avstå från att äta viss mat om den frihet jag själv vill ge mig kan få de som är svaga i tron på fall.

> Rom 14:15, 20-21: ”Om din broder blir oroad genom den mat du äter, så lever du inte längre i kärleken. Bli inte genom din mat orsak till att den går förlorad som Kristus har lidit döden för. ... Allt är visserligen rent, men maten blir till skada för den människa som hyser betänkligheter, när hon äter. **Det är bättre att avstå** från att äta kött eller dricka vin eller göra något annat som din broder tar anstöt av.”

“Guilt by food” är alltså illa nog, och då måste vi ju förstå att ”guilt by association” är betydligt värre. Alltså, om en förkunnare förstår att det riskerar att förvirra folk om han tar sig friheten att umgås med tvivelaktiga figurer, står på samma scener som sådana figurer, eller rör sig i tvivelaktiga sammanhang etc, **då skall han avstå detta**! Annars riskerar man ju att somliga kan gå förlorade!

Här finns många exempel att ge på vad som är ytterst ovist att göra som förkunnare, men framförallt ser vi exempel på detta i den nya ekumenikens spår, där klassiskt evangeliska förkunnare blir kompis med pastorer och präster i t.ex. Trosrörelsen och Katolska kyrkan. Det skapar än mer förvirring i en redan förvirrad kristenhet, och det är därför på sin plats att varna för sådana ”lösaktiga” förkunnare. Det behöver inte betyda att en sådan ”förvirrare” själv förkunnar fel eller själv inte är frälst, men det betyder att en sådan person är beklagansvärt ovis och egocentrerad!

---

8. Förvirrade kristna = lättmanövrerade kristna

Att sprida förvirring är bra om man vill ta över och styra en grupp människor dit man vill. Så sker inte minst inom sekter. En hjälpande hand till vägledning av någon eller några karismatiska ledare kommer då att uppskattas.

Allt oftare ser jag företeelser i kristenheten där jag tycker det skiner igenom att det är ren skär **strategi** att förvirra både kristenheten och de ej troende, men inte minst kristna ungdomar. En förvirrad skara är sedan lättare att manövrera dit man önskar. Med förvirring avser jag här att skapa osäkerhet, att lägga dimridåer, att ge falska bilder av saker och ting, osv. När vi talar om ”förvirring” av denna strategiska kaliber menar jag att det ändå handlar om villolärare som leder kristna in på villovägar.

”BÅTEN”

Ett nu gammalt men allvarligt exempel på sådan här "förvirring" är den båtresa med Silja Line som organisationen *Ny Generation* inbjöd 2000 ungdomar till under den 14-15 september 2012. Ulf Ekman och en katolsk präst var några av talarna på talarlistan, jämte några ”ovisa” talare från andra samfund. Den signal som denna mix ger alla ungdomar är att ”det är ingen skillnad på vår tro inom alla våra olika samfund” – vilket ju är en ren lögn! I detta fall vill jag kalla alla de som är med om att planera och arrangerar denna båtresa för **villolärare** eftersom hela arrangemanget **i sig** förkunnar den nya ekumenikens falska enhetsbudskap, och det budskapet leder våldsamt vilse. Det är högst troligt att det var just detta budskap som också gavs muntligen ombord i de olika seminarierna. När man dessutom körde ett program hela natten, så blir ju ungdomarna genom sin trötthet ännu mer avväpnade och mottagliga för förvillelse. Här finns helt klart en strategi (från några i toppen) som ligger i linje med den nya ekumenikens strävan, nämligen att i smyg manövrera hela Sveriges kristenhet ”tillbaka till lydnad under Petri stol” (påven). Ett annat exempel på ett liknande förvirrande arrangemang var den årliga Jesusmanifestationen och andra "förvirrande" kampanjer och satsningar med en oönskad ekumenik – sett ur Bibelns perspektiv.

Så på frågan om någon kan sägas vara ”skyldig på grund av samröre” så kan svaret alltså vara ett starkt JA! För om Paulus menar att man kan göra sig skyldig till andras avfall på grund av den mat man ”umgås med” så måste man ju **än mer** kunna stå som skyldig beroende på vilka personer man umgås med, samarbetar med och rekommenderar.

---

9. Pröva allt?

När man varnar för villoläror och villfarna sammanhang, så är det inte ovanligt att någon drar till med ett lösryckt bibelcitat och säger att det minsann är helt ok att ”pröva allt och behålla det som är gott”. Underförstått menar då denne välvillige person att det inte är farligt att röra sig i alla möjliga olika sammanhang, bara man prövar och ratar det som inte är bra. Typ plocka russin ur en kaka som **kan** vara förgiftad. Men hur kan man vara så säker på att man klarar att göra en korrekt prövning? Och stämmer detta verkligen överens med vad Bibeln undervisar? Vi skall för säkerhets skull läsa det citerade bibelordet i sitt sammanhang.

> 1 Tess 5: 12-22: ”Vi ber er, bröder, att rätt uppskatta dem som arbetar bland er och som är era ledare i Herren och förmanar er. Visa dem den största kärlek för det arbete de utför. Håll frid med varandra. Vi

> uppmanar er, bröder: tillrättavisa de oordentliga, uppmuntra de missmodiga, ta er an de svaga och ha tålamod med alla. Se till att ingen lönar ont med ont. Sträva i stället alltid efter att göra gott mot varandra och mot alla människor. Var alltid glada, be oavbrutet och tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus. 19 Släck inte Anden. 20 Förakta inte profetior, 21 men **pröva allt, behåll det goda**, 22 och håll er borta från allt slags ont.

Läser man den grekiska grundtexten ordagrant är det **fyra** meningar istället för **två** som i verserna 19-21 ovan. I grundtexten står det:

> ”Utsläck inte Anden. Förakta inte profetior. Rannsaka allt. Behåll det goda.”

Dessa fyra korta meningar ligger med i en rad av slutförmaningar som Paulus ger till de troende bröderna (församlingen) i Thessaloniki. Dessa fyra meningar står alltså inte med i något textsammanhang som särskilt behandlar villoläror, villolärare eller villfarna sammanhang. Och eftersom Paulus staplar flera olika uppmaningar på varandra där alla inte har direkt med varandra att göra, så kan man inte förutsätta att dessa fyra korta meningar heller har direkt med varandra att göra. De **kan** höra ihop, men de kan också stå självständigt.

En del tycks tro att orden ”pröva allt och behåll det goda” innebär att man kan ”pröva på” allt i kristenheten och behålla det man tycker är bra, ungefär som att gå in i ett varuhus och shoppa det som faller en i smaken. Det grekiska ordet för ”pröva” är *dokimazo* vilket **inte** betyder att ”pröva på” utan att ”rannsaka, bedöma, besiktiga, examinera” osv. Och eftersom orden ”Rannsaka allt” står i en egen mening i grundtexten behöver detta alltså inte enbart ha att göra med profetior. Personligen tror jag istället det är mer logiskt och korrekt att tro att Paulus menade att vi som troende skall rannsaka ALLT som ställs upp inför oss i vår församling: förkunnare, undervisning, profeter, profetior, andliga manifestationer, sångtexter, musik, etc.

Dessa korta meningar handlar alltså **inte** om att man som kristen kan bege sig ut till alla möjliga olika sammanhang för att provsmaka och behålla det man tycker smakar gott. Det här är istället en anvisning om hur man hanterar andliga ting **internt** i församlingen. När det sedan gäller villoläror och villolärare har vi redan sett på andra anvisningar från Paulus:

> Rom 16:17: ”Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem**.”
>
> Ef 5:6-7: ”Låt ingen bedra er med tomt prat. Allt sådant nedkallar Guds vrede över olydnadens barn. **Ha därför ingenting med dem att göra** .”
>
> Tit 3:10: ”En villolärare skall du **visa ifrån dig**, sedan du varnat honom en första och en andra gång.”

Med detta som utgångspunkt anser jag att det inte är möjligt att t.ex. ha ekumenik med Katolska kyrkan, Trosrörelsen, mfl. Det är inte heller i sin ordning att delta i deras möten, konferenser, manifestationer, etc för att där plocka russin (om det nu finns några). Det är villolärorna som står i vägen för detta. Sedan finns det säkert många fina och härliga människor i dessa sammanhang (tyvärr), men det är en annan sak.

---

10. Var vaksam, Bibeln varnar för avfall!

Nu är det här med avfall från den sanna tron inget att leka med. Man kan inte tro att ”en gång frälst, alltid frälst”, för annars hade ju inte Bibeln varnat för avfall, och avfaller gör man från just TRO. Så det finns all anledning att ta Jesu ord om att ”se till att ingen bedrar er” på fullaste allvar. Låt mig därför avslutningsvis påminna om några Bibelord som just varnar för avfall.

> 1 Tim 4:1: ”Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att **avfalla från TRON** och hålla sig till villoandar och till onda andars läror.”
>
> Matt 24:11-12: "Många falska profeter skall träda fram och bedra **många**. Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna **hos de flesta**."
>
> 2 Petr 2:1-2: "bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så plötsligt fördärv över sig. **Många** skall följa dem i deras utsvävningar, och för deras skull kommer sanningens väg att

smädas."

2 Tim 4:3-4: ”Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå utmed den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter.”

2 Tess 2:1-8: "När det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och hur vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte så plötsligt tappa fattningen och bli skrämda, vare sig av någon ande eller av något ord eller brev, som påstås komma från oss och som går ut på att Herrens dag har kommit. Låt ingen bedra er på något sätt. Ty först **måste avfallet komma** och laglöshetens människa, fördärvets son, öppet träda fram."

Luk 21:36: ”**Vaka alltid** och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen.”

Det är alltså en nödvändighet att rannsaka och bedöma alla förkunnare idag – även mig. Bibeln uppmanar till det. Så jag vill uppmuntra dig att själv läsa Bibeln och **rannsaka ALLT** du läser, hör, ser och upplever i kristenheten. Finner du då att någon är en villolärare så är det bra att du förstod det. Varna då också andra. Det är inte fel att göra en bibelförankrad prövning och att varna:

2 Tim 4:2: "predika ordet, träd fram i tid och otid, tillrättavisa, **varna** och förmana med allt tålamod och all undervisning.

/Lennart